Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 16 (2516) ■ Субота, 27 січня 2001 року ■ Ціна договірна

29 січня — День працівників пожежної охорони

Президент України Леонід Кучма привітав особовий склад, ветеранів пожежної охорони з їхнім професійним днем, повідомляє прес-служба глави держави.

Л. Кучма побажав вогнеборцям щастя, здоров'я, успіхів у нелегкій службі.

Матеріал на цю тему читайте на 7-й стор.

Фото Укрінформу.

■ *1816 р. Почав видаватися «Харьковский Демокрит» — перший на Україні журнал гумору і сатири.*

■ *1891 р. Народився поет Павло Тичина.*

■ *1911 р. У Києві засновано кіностудію «Експрес», що випускала кіноперіодику. Вперше в Росії «Експрес» використав зйомки з аероплана (льотчик П. Нестеров).*

■ *1932 р. Народився видатний український гімнаст, олімпійський чемпіон Борис Шахлін.*

27 січня

ПАРЄ стала на захист Мельниченка

Ухвалені Парламентською асамблеєю резолюція і рекомендація свідчать про те, що нам хочуть допомогти. Так глава української делегації в ПАРЄ Борис Олійник підсумував дебати з питання «Свобода висловлювання і функціонування парламентської демократії в Україні». «Атмосфера, в принципі, доброзичлива, хоча нам і кажуть неприємні речі. Але треба говорити те, що є, а не те, що хотілося б...» Напевне, традиційно помірковані оцінки Бориса Олійника в Києві поділятимуть не всі. Адже ухвалені у Страсбурзі документи містять досить неприємні для окремих українських осіб і владних структур формулювання.

(Закінчення на 5-й стор.).

А Актуально

Прогнози значно оптимістичніші

Протягом сьомої сесії Верховної Ради України Комітет з питань фінансів та банківської діяльності приділятиме значну увагу підготовці проекту Податкового кодексу України до другого читання. Як зазначив голова комітету Валерій Альошин, прогнози щодо прийняття Податкового кодексу в цілому на наступній сесії «значно оптимістичніші» порівняно з попередньою, шостою, сесією ВР.

За словами В. Альошина, вже розпочалася спільна робота над документом представників урядової і парламентської робочих груп. Після ухвалення проекту Податкового кодексу в першому читанні до його тексту надійшло кілька тисяч зауважень і пропозицій.

Голова комітету вважає, що основними положеннями законопроекту, довкола яких розгортатимуться найгостріші дискусії, будуть питання оподаткування прибутку, податку на додану вартість, норм спрощеного оподаткування малого бізнесу.

Серед інших напрямів, на яких комітет зосередив увагу напередодні сьомої сесії парламенту, — розробка законопроектів щодо цінних паперів та фондового ринку, валютного регулювання, функціонування небанківських фінансових установ — страхових компаній, кредитних спілок, недержавних пенсійних фондів тощо.

! У номер

Олександр Турчинов готовий свідчити

З новими подробицями «касетної справи» журналістів ознайомили заступник голови тимчасової слідчої парламентської комісії Віктор Шишкін та лідер фракції «Батьківщина» Олександр Турчинов. Від майора надійшла заява і додаткова інформація з касет (носії на лазерних дисках) із записами розмов Президента Кучми з народними депутатами та іншими посадовими особами. Є серед них і бесіда Леоніда Кучми з Олександром Турчиновим. Лідер фракції «Батьківщина» підтвердив факт і зміст цієї розмови, що відбулася на початку осені. Крім нього і Президента, ніхто участі у розмові не брав. Після ідентифікації запису з пам'яттю Олександр Турчинов стверджує 100-відсоткову автентичність переданих епізодів і готовий свідчити про це в будь-яких органах дізнання і на судовому процесі. Крім нього, погодився виступити «експертом» і Тарас Чорновіл, якого також буде ознайомлено з матеріалами. Пам'ятна розмова, стверджує Олександр Турчинов, велася після арешту чоловіка Юлії Тимошенко Олександра. Президент висловив незадоволення діяльністю віце-прем'єра, бо вона, на його думку, не ставиться з повагою до Президента і бореться з олігархами, хоча сама, з його точки зору, олігарх. Усі ці обставини О. Турчинов виклав у заяві, переданій слідчій комісії. Крім того, він розповів журналістам, що за його будинком ведеться постійне спостереження. Перший заступник міністра внутрішніх справ, до якого звернувся народний депутат з цього приводу, заявив: цього не може бути, бо Турчинов — народний депутат, а ми за депутатами не стежимо. Про всяк випадок О. Турчинов попередив, що він непогано почувається, не має боргів і не збирається найближчим часом покінчити життя самогубством. Докладніше про прес-конференцію читайте в наступному номері.

Локшину — на вуха, дулю — в кишені

вкотре навішують і показують сумчанам комунальники.

Локшину типу «взимку будемо з теплом» керівники комунальних підприємств міста почали вішати сумчанам ще в середині минулої осені. Ті, хто повірив, спіймали облизня. Щоправда, обіцяльники своїх обіцянок у довгий ящик не відкладали — вже в жовтні збільшилася платня за опалення одного квадратного метра житлової площі з 57 до 84 копійок. А з 1 січня нинішнього року (за згоди виконкому) опалювальні тарифи підвищено ще майже вдвічі — до 1,57 гривні.

(Закінчення на 3-й стор.).

ЗА КОМПАНІЮ ЗАМЕЛИ Й СОЦІАЛІСТІВ.

ЩОБ НЕ ПОВЕРТАТИСЯ ЩЕ РАЗ?

Прокуратура Дзержинського району Харкова увійшла з поданням про непрофесійні дії деяких працівників міліції, котрі брали участь у ліквідації наметового містечка акції «Україна без Кучми!».

Про це, як повідомляє «Інтерфакс-Україна», заявив журналістам у четвер прокурор Харківської області Володимир Кривобок. Він пояснив, що в ніч на 12 січня працівники міліції правомірно демонтували намета УНА-УНСО, виконуючи рішення суду, згідно з яким харківському відділенню УНА-УНСО було заборонено ставити намети на майдані Свободи.

Однак, зазначив він, міліціонери, не роздивившись, демонтували також намети, виставлені Соціалістичною партією і народним депутатом Володимиром Мухіним. Судовий розгляд щодо правомірності виставлення цих наметів мав відбутися наступного дня.

(Закінчення на 2-й стор.).

«Нова генерація» — за Кучму

«Усвідомлюючи відповідальність за майбутнє нашої держави, вважаючи справою честі збереження здобутків молодих українців, завдяки яким у 1991 році нація виборола право жити у незалежній державі, а своїм свідомим вибором підтвердила прагнення жити у правовій державі, ВГО «Нова генерація» ініціює відновлення коаліції «Молодь — за Леоніда Кучму!!!».

Про це йдеться у заяві «Нової генерації», де вказано, що молоді українці керуються громадським обов'язком захищати конституційні засади та позитивним досвідом діяльності на попередніх президентських виборах.

■ *Лейпциг подарував Києву комплект комунальної техніки на честь 40-річчя підписання договору про співробітництво між містами-побратимами.*

■ *У підвалі одного з житлових будинків Львова вибухнула ємкість із карбідом. Постраждали чотири квартири, жертв немає.*

■ *Сьогодні в Севастополі відбудеться Кримський республіканський чемпіонат з міні-футболу.*

P. S.

Наша адреса в Internet на сервері Української преси: http://UAmedia.visti.net/golos

За компанію «замели» соціалістів. Щоб не повертатися ще раз?

(Початок на 1-й стор.).

Раніше керівництво харківського відділення Соцпартії твердило, що в ніч на 12 січня на майдані не було наметів, які належали УНА-УНСО. Три намети, ліквідовані працівниками міліції, належали соцпартії, В. Мухіну і партії «Собор». Намет УНА-УНСО, виставлений 11 січня вранці, був знятий членами цієї організації в середині дня, коли вони отримали рішення суду про заборону їхньої акції.

Представники харківської акції протесту мають намір пікетувати в Києві будинок МВС, вимагаючи покарання винних у розгромі наметового містечка. Таке рішення прийнято в четвер після того, як «фактично учасникам акції було відмовлено у наданні офіційної інформації про покарання винних» у ліквідації наметового містечка.

■ Дніпропетровськ

Нарешті і в Дніпропетровську має відбутися мітинг, який організовує комітет захисту Конституції «За Україну без Кучми». Досі такі акції тут просто не дозволяли проводити. Хто намагався, того навіть затримували і штрафували. Майдани та сквери міста, де планували проводити мітинги чи пікети ініціатори протестів, несподівано оперізували стрічками і виставляли міліцейські пости та патрулі. Потім побіля цих майданів заходилися обрізати дерева, днями не вивозячи гілля.

Мітинги на підтримку діючого Президента відбувалися без обмежень.

Не треба бути надміру проникливим і спостережливим, аби розуміти, що на істинні переконання населення Дніпропетровщини ніхто тепер вирішального впливу тут насправді не має. А народ переважно ухиляється відверто демонструвати свої настрої.

■ Рівне

Кілька спроб учасників акції «Україна без Кучми» впродовж 15—23 січня встановити намети на центральних майданах Рівного зазнали невдачі. Рівненський міськвиконком направив до міського суду шість заяв з проханням обмежити політичні права СПУ та УНА-УНСО (основних організаторів акції) щодо встановлення наметових містечок. Міська влада мотивувала це тим, що, мовляв, на цих місцях заплановано проведення масових заходів і передбачається велике скупчення людей. Міський суд задовольнив заяву Рівненського міськвиконкому.

Однак таке рішення породило конфлікти: 21 січня біля магазину «Обнова» в центрі міста та 23 січня на Театральній площі, де на виконання рішення суду було знесено намети.

Працівники міліції склали і направили до суду 10 протоколів за ст. 185 Кодексу про адміністративні порушення за злісну непокору працівникам міліції під час виконання ними службових обов'язків. А організатори акції «Україна без Кучми» свою оцінку подій виклали у заяві на ім'я прокурора Рівненської області Василя Присяжнюка.

! У номер

Відбулося засідання Ради національної безпеки і оборони України. Вирішувалися питання детінізації економіки. Цій справі надано нового організаційного і правового імпульсу. У засіданні взяли участь Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Віктор Ющенко, перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук.

На фото: учасники засідання міністр МНС Василь Дурдинець і академік Борис Патон.

Фото Валерія СОЛОВЙОВА (Укрінформ).

Самоврядування

Ресторан збитковий, а живе

На Одещині каменем, об який спотикаються розробники проектів місцевих бюджетів та ради, є «нестиковка» передбачуваних у документах доходних та витратних показників: перший істотно відстає від другого. Одеський міськвиконком, приміром, був змушений рекомендувати сесії міськради прийняти бюджет з дефіцитом більш як у 90 мільйонів гривень. І таке — майже скрізь. Виходить, свідомо йдуть на те, щоб місцеві «мінімальні насущні потреби» не були задоволені. Однак це не так. Здебільшого дефіцит сподіваються покрити за рахунок додаткових джерел доходів. Місцева влада має надію на оподаткування «тіньової» економіки. А чи справедливі ці надії?..

Одеський міський голова Руслан Боделан констатує: з кожним роком у місті різко збільшується кількість ресторанів, барів, кафе, магазинів, інших підприємств торгівлі й громадського харчування. Водночас, за звітами, лише приблизно п`ята їх частина працює з прибутками, решта — збиткові.

Який власник ресторану чи магазину терпітиме, щоб його підприємство з місяця у місяць, із року в рік працювало збитково? Отже, можна припустити, що прибутки таких «точок» наповнюються «тіньовими» шляхами.

Голова державної податкової адміністрації в Одеській області Микола Палатний змальовує картину в цілому по регіону. Торгівля та громадське харчування торік забезпечили лише 6,2 відсотка загальних грошових надходжень, хоча ще не так давно саме ці сфери доволі серйозно поповнювали місцеві бюджети. За офіційними даними, 65 відсотків підприємств торгівлі та громадського харчування Причорномор'я вважаються збитковими. Що це насправді не зовсім так, засвідчили перевірки податкових інспекцій. Там, де поряд з продавцем день-два стояв податковий інспектор, виручка одразу зростала у 10—12 разів.

Податкові органи торік виявили в області близько 250 фіктивних фірм, які, виконуючи ту чи ту операцію, «відмивали» гроші й одразу зникали, не сплативши податків. Знайти спритників не вдається.

Є над чим попрацювати. Біля кожного продавця податкового інспектора не поставиш. Але як навчали класики: дивись у корінь...

Георгій ВОРОТНЮК.

Хочемо мати честь. Незбезчещену

Коментар

Доки «Нова генерація» відроджує коаліцію «Молодь — за Леоніда Кучму», бо вважає «справою честі збереження досягнень молодих українців», які хочуть «жити у правовій європейській країні», «люди в погонах не дозволять використання брудних політичних методів та технологій, направлених на дестабілізацію ситуації в державі». Про це попередив рішучий носій зірок генерал-лейтенанта, голова Координаційної ради при Президентові Вілен Мартиросян. Якщо ви не зовсім збагнули суті «брудних політичних методів», уточнюю позицію генерал-лейтенанта: «Когда офицер предает идеи своего государства, такого офицера считают изменником своей Родины» (цитую мовою «оригіналу»).

Як військовозобов'язана готова була завмерти «на струнко» від цих командирських фраз. Але як громадянка своєї держави бажаю все-таки з'ясувати: які ідеї продав майор Мельниченко? За що п. Мартиросян вважає його «зрадником своєї Вітчизни»? Припустимо, поки що тільки припустимо, «записи з оригіналом вірно». Виходить, державна ідея полягає в переслідуванні опозиції і журналістів?

Від кого захищає «ситуацію» незрадливий слуга «царя и отечества»? Хай «Нова генерація» за «досягненнями» не ознайомилася з параметрами правової держави. Сподіваюся, радник при Президентові з питань соціального та правового захисту військовослужбовців не тільки військовий статут читає. Інколи зазирає і в об'єкт високих гарантій — Конституцію України. «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються найвищою соціальною цінністю... Утвердження і забезпечення прав і свобод людини є головним обов'язком держави» (спеціально для п. Мартиросяна: ст.3 Основного Закону).

Здається, «зрадник Вітчизни» офіцер Мельниченко не карти військових баз продавав, навіть не перелік питань, з якими військовослужбовці звертаються до голови Координаційної ради. Якщо не підводить пам'ять, на його касетах начебто голоси «турбуються станом здоров'я» Георгія Гонгадзе... І як «не дозволятимуть люди в погонах»? Адже «Збройні сили України та інші військові формування ніким не можуть бути використані для обмеження прав і свобод громадян» (До речі, це поширюється і на людей в міліцейських погонах, які енергійно «забезпечують громадський порядок» у таборах учасників акції «Україна без Кучми»). А громадяни, між іншим, мають законне право знати не тільки з уст генерал-лейтенантів, а й незалежних експертів: майор Мельниченко своєю «допитливістю» зрадив честь офіцера чи всього-навсього ідею Головнокомандувача? Здається, це різні поняття.

Євдокія Іванівна Копилова за віком не належить, на жаль, до молодої зміни. І до генеральських зірок не доросла. Хоча до людей у погонах має безпосередній стосунок. Вона — голова секції жінок-учасниць бойових дій проти фашизму імені Данила Кучми Міжнародного жіночого благодійного фонду «За виживання». Колишній юрист. Поняття честі для неї не замішане на «брудних технологіях». Вона щиро хоче допомогти Президентові у благородній справі: вивести Україну на шлях процвітання. Тому звертається до нього від імені секції з великим проханням: «Заради святої пам'яті вашого батька Данила Прокоповича, який так само, як і ми, любив Батьківщину і віддав за неї життя, благаємо вас як гаранта Конституції і главу держави сказати «ні!» темним силам, які намагаються встановити олігархічну диктатуру. Відставка Юлії Тимошенко — ще одне підтвердження цього... Безкарне порушення прав людини з боку високих посадових осіб... дискредитує вас як главу держави, що для нас дуже боляче, бо, шануючи загиблого фронтовика Данила Кучму, бажаємо його синові мудрості та мужності...»

Я не знаю, чи дійшли ці щирі слова до адресата. Зате припускаю інше: гіркоту і біль фронтовички. До речі, в листі до редакції вона написала: «Я використала слово «благаємо». Вірю, що не доведеться вжити інше. Те, яке вимовив сам Л. Кучма, коли на трибуні Верховної Ради пояснював причину самовідставки з посади прем'єр-міністра: «Боюсь, щоб мене не проклинав мій народ». Євдокія Іванівна чекає на відповідь...

Ми всі за честь. Незбезчещену.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ЗАКОНоДАВець

Рік — без пільг. Щоправда, не всі і не скрізь

НОВА НОРМА. Прийнятий Верховною Радою та підписаний Президентом України Закон України «Про Державний бюджет України на 2001 рік» передбачає призупинення на 2001 рік чинності положень низки законодавчих актів України у частині надання пільг, компенсацій і гарантій, фінансованих з бюджетів усіх рівнів.

ЦЕ ОЗНАЧАЄ, що певні категорії громадян України поточного року не зможуть скористатися тими пільгами, що їх визначено відповідними законами. Це стосується таких пільг, як: **безплатний проїзд усіма видами міського (комунального) та приміського транспорту; звільнення або зменшення плати за житло, комунальні послуги, електроенергію, газ та паливо; безоплатне або пільгове забезпечення автомобілями; виплата компенсації за невикористане право на пільгове санаторно-курортне лікування; безоплатне або пільгове встановлення телефону або користування ним; надання бюджетних кредитів та позик; безоплатний капітальний ремонт жилих приміщень громадян.**

Сумна новина, та мусимо на ній наголосити, щоб громадяни через незнання не мали претензій на місцях.

Разом з тим зауважимо, що закон передбачає можливість окремим категоріям «пільговиків» скористатися вказаними пільгами і цього року. Так, більшістю з перелічених пільг за цим законом матимуть можливість скористатися:

— інваліди війни I та II груп;
— учасники бойових дій;
— Герої України;
— повні кавалери орденів Слави та Трудової Слави;
— особи, нагороджені чотирма і більше медалями «За відвагу»;
— Герої Радянського Союзу і Герої Соціалістичної Праці;
— члени сімей загиблих учасників бойових дій;
— громадяни, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи (певні категорії) та деякі інші категорії громадян.

Право на пільговий проїзд усіма видами пасажирського міського (комунального) та приміського транспорту, крім інших, зазначених у п. 9 ч. 1 ст. 58 даного закону, можуть реалізувати студенти денної форми навчання вищих навчальних закладів та учні професійно-технічних навчальних закладів, що фінансуються з бюджету.

Окремими пільгами матимуть можливість скористатися лише одна або кілька категорій «пільговиків». Наприклад, у 2001 році компенсацію за невикористане право на пільгове санаторно-курортне лікування зможуть отримати лише:

— інваліди війни I та II груп;
— громадяни, віднесені до категорії осіб, які постраждали внаслідок чорнобильської катастрофи;
— діти.

А ось такі великі групи пільговиків, як працівники міліції, у тому числі і податкової, прокуратури, військовослужбовці, судді, як і торік, уже не зможуть скористатися наданим їм відповідними законами правом на безплатний проїзд міським та приміським транспортом, зменшення плати за житло, комунальні послуги, електроенергію, газ та паливо, користування квартирним телефоном тощо.

ЗВЕРТАЄМО УВАГУ, що відповідно до положень ст. 58 цього закону **органи місцевого самоврядування у межах відповідних бюджетних асигнувань можуть приймати рішення про грошові виплати замість надання пільг населенню,** які повинні надаватися у 2001 році згідно із законодавством. Таким чином, в окремих регіонах, де органи місцевого самоврядування вишукають фінансові можливості, пільговики отримають можливість повніше реалізувати свої права. Тобто може вийти так, що мешканці двох сусідніх населених пунктів, розташованих на межі двох областей, опиняться в різних «пільгових категоріях».

Слід також зазначити, що пільги, компенсації і гарантії, щодо яких немає вказівки у ст. 58 цього закону, повинні надаватися громадянам у повному обсязі.

ДЛЯ ДОВІДКИ: цей закон прийнято парламентом 7 грудня 2000 року, його введено в дію з 1 січня 2001 року. З повним текстом закону можна ознайомитися у «Голосі України» від 5 січня ц. р.

Микола МЕЛЬНИК, кандидат юридичних наук.

Ведучі рубрики нагадують норму ст. 68 Конституції України:

«Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності»

Анатолій БЕНЬ, оглядач «Голосу України».

Тарифи

Митися в Авдіївці вдвічі дорожче, ніж у Маріуполі

Комунальники Донеччини боротимуться за зниження собівартості послуг і впроваджуватимуть енергозберігаючі технології. До цього спонукає рішення сесії обласної ради, згідно з яким торішнє квітневе підвищення тарифів на комунальні послуги названо останнім і граничним. І хоча нині платежі населення не покривають усіх витрат, їх (тобто витрати) таки доведеться урівноважити з доходами.

Завдання-мінімум на 2001 рік — зменшити використання природного газу на 55 мільйонів кубометрів, а витрати питної води — на 20 відсотків. Зокрема, в тепловому господарстві триває процес заміни котлів із низьким коефіцієнтом корисної дії на сучасніші, встановлення високоточних газових теплових лічильників і застосування емальованих та попередньо ізольованих труб під час ремонту.

Майже у 30 мільйонів гривень стало оновлення водогонного господарства області. І шкурка варта вичинки: у восьми містах, де впроваджено так звані схеми оптимізації водопостачання мікрорайонів, втрати «аква віти» скорочено на чверть. І це не межа, стверджують фахівці.

Цікава тенденція: після встановлення приладів обліку енергоносіїв у бюджетних закладах області зафіксовано зменшення споживання. Економія чи елементарний облік того, що роками не підлягало точному підрахунку? А в обласній адміністрації замахнулися на святая святих — норми витрат на одного мешканця.

Наприклад, спитати б, чому в Маріуполі рівень витрат становить 230 літрів питної води на добу, а в Авдіївці — 560? Хіба що мешканці приморського міста в гігієнічних цілях користуються близькістю природної водойми. У той час як їхні сусіди по області змушені щомісяця викладати за «зручності» — холодну воду із крана — вдвічі більшу суму. Якщо, звичайно, не мають такої розкоші, як лічильник.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Локшину — на вуха, дулю — в кишені

(Початок на 1-й стор.).

До речі, цей різдвяний «сюрприз» так засекречено, що про нього в місті знають лише одиниці.

Торік сумчани розрахувалися за послуги на 70 відсотків, повідомив один з радників міського голови. Посилання на неплатежі не витримує жодної критики. Тим паче достеменно відомо, що лише за один з попередніх місяців «Суми-ТЕКО» заощадило півтора мільйона кубометрів газу. А їх, теплих, було три. Не інакше як про запас тримають.

Можливо, для того, щоб невдовзі «порадувати» сумчан новими, ще карколомнішими цінами за комунальні послуги.

Владислав ЖМУРКОВ.

Суми.

Офіційно

Призначено нового віце-прем'єра

Олега Дубину призначено на посаду віце-прем'єр-міністра з питань промислової політики. Указ про це вчора підписав Президент України Леонід Кучма. Передбачається, що віце-прем'єр з питань промислової політики також курируватиме питання паливно-енергетичного комплексу. Раніше О. Дубина працював директором Криворізького державного гірничо-металургійного комбінату «Криворіжсталь».

Фотофакт

Одним з учасників третього Всеукраїнського фестивалю православних церковних хорів «Глас Печерський-2001», який закінчується сьогодні в столиці, був і хор Свято-Преображенського собору з Житомира.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Слідство вже не таке категоричне

Трагедія

Слідство у справі загибелі народного депутата Юрія Кононенка вже не наполягає категорично на висунутій ним самим версії самогубства. Прокурор області каже про можливе необережне поводження зі зброєю, не відхиляє й інших сценаріїв розвитку смертельної драми.

Минулого четверга Харків провів в останню путь народного депутата України Юрія Кононенка. Людину досить шановану в рідному місті.

Про те, що сталося в понеділок 22 січня, слідство досі нічого певного сказати не може. На прес-конференції прокурор області Володимир Кривобок підкреслив, що найімовірніше, як основну причину трагедії слід розглядати необережне поводження зі зброєю. До цієї думки схиляється і родина небіжчика.

Утім, думка родичів не може бути визначальною у кримінальному розслідуванні.

З усіх призначених експертиз поки що є лише попередні висновки судово-медичної. Вони такі: «Смерть Ю. Кононенка настала близько 12-ї години 22 січня від сліпого вогнестрільного поранення грудної клітки з ушкодженням серця». Кулю, яку вилучили з тіла, за словами прокурора, «не викликає сумніву, що її випустили саме з карабіна, який належав Юрію Савичу». Можливо, результати інших експертиз, слідчого експерименту, свідчень свідків вселять більше довіри до висунутих гіпотез криміналістів. Але поки що вони здаються малопереконливими.

Останній день життя Ю. Кононенка вранці, як показали свідчення, цілком «прозорий». А ближче до полудня — наповзає «туман». Обідньої пори Юрія Савича, як звичайно, намагалися телефоном покликати до столу. Телефон мовчав. Чому ніхто з найближчого оточення керівника фірми «Лоск» не здивувався цьому? Чому не занепокоїлися охоронець, водій тривалою відсутністю шефа? Чому, зрештою, не захвилювалася дружина, приїхавши нібито близько 17-ї на фірму і поїхавши, не побачившись із чоловіком? Чому, нарешті, не запідозрили недоброго його заступники, інші помічники? Що відбувалося в цей час у будинку, де розміщений офіс? Адже господар був завжди навіть надто активною і діяльною людиною. Дуже вже багато, як на мене, отих містичних «чому?» та «що?»

На більшість із них слідство поки що не відповідає з причини таємниці слідства. Що ж, це його професійне, законне право. Тим паче поки що немає жодних підстав не довіряти його діям чи звинувачувати його у приховуванні фактів. Але громадськість чекає на відповідь — переконливу, доказову, беззаперечну. Має право знати: чому все-таки загинув народний депутат Ю. Кононенко?

Микола КОСИЙ.

Харків.

Вітання «Голосу України»

Головному редактору газети «Голос України» С. Правденку, всьому колективу редакції

Шановний Сергію Макаровичу!

Сердечно вітаючи вас і колектив редакції газети «Голос України» з Новим роком, Різдвом Христовим і вступом у нове століття, із задоволенням долучаю до цих вітань поздоровлення з першим десятиліттям ювілеєм вашого видання, яке протягом цього часу здобуло визнання й авторитет у мільйонів читачів України і далеко за її межами.

Бажаю колективу редакції й надалі твердо стояти на принципах державотворення, верховенства Закону, відстоювання прав і свобод Людини як найвищої цінності демократичного суспільства.

Щастя і добра вам і вашим сім'ям.

З повагою,
Б. КЛІМЧУК, голова Волинської обласної державної адміністрації.

Правління Всеукраїнського фонду відтворення видатних пам'яток історико-архітектурної спадщини імені Олеся Гончара щиросердно вітає газету «Голос України» з 10-літнім ювілеєм.

«Голос України» доходить до сердець і душ усіх, кому дорога українська культура, хто небайдужий до відродження духовних і мистецьких скарбів України.

У новому тисячолітті зичимо колективу газети нових творчих злетів в ім'я розбудови і утвердження суверенної незалежної України!

З повагою,
П. ТРОНЬКО, голова правління, академік Національної Академії наук України.

Оголошення

У номер

■ Київ

У касу — по запрошення

Торік урядові вдалося збільшити вдвічі проти 1999 року обсяги фінансування соціальної сфери — майже до 4 мільярдів гривень.

З цієї причини на розширеній колегії Міністерства праці та соціальної політики вже не царює атмосфера розгубленості. Не пригнічував і виступ головного держінспектора Володимира Тьоткіна про динаміку погашення боргів у заробітній платі, попри те, що роботодавці ще винні більш як 4,9 мільярда гривень.

Факт лишається фактом: ці борги зменшилися у всіх регіонах країни загалом на 23 відсотки, а в бюджетній сфері —на 47,3. За словами Володимира Тьоткіна, найлегше пішла справа у Запорізькій, Чернігівській, Рівненській, Сумській областях та в столиці, найважче — у Херсонській.

■ Вінниця

І знову — соєва олія

На Вінницькому олієжиркомбінаті через десять років після зупинки технологічної лінії відновили перероблення сої. Якщо раніше підприємство працювало на зарубіжній сировині — її завозили у міжсезоння з Аргентини та США, — то тепер перейшло на місцеву. З першої тисячі тонн соєвих бобів 80 відсотків використали на виготовлення шроту — надзвичайно поживного корму для тваринництва і 20 відсотків — на олію, *повідомляє наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.*

■ Одним абзацом

■ Учнів чотирьох шкіл Кіровограда відправили на позапланові канікули. Міськсанепідемстанція під час перевірки теплового режиму в навчальних закладах також порекомендувала припинити заняття в тих школах, де температура в приміщенні не перевищує дванадцяти градусів, *повідомляє наш власний кореспондент Олег БОНДАР.*

А тим часом через цю саму проблему в Криму зачинено сім шкіл в Бахчисарайському, Ленінському, Нижньогірському, Сакському, Совєтському та Чорноморському районах. Залишаються вдома і вихованці дитсадку в Джанкої. За інформацією *нашого власного кореспондента Віктора ХОМЕНКА*, на карантині також окремі класи в школах Південнобережжя.

■ Аби не погіршувати екологічну ситуацію в Чернігові, міськвиконком прийняв рішення на три роки призупинити введення в дію дванадцяти АЗС, які перебували на стадії проектування та будівництва.

■ У нових умовах проходитимуть наступний техогляд херсонські водії. В обласному центрі будують спеціалізовану діагностичну станцію, оснащену сучасною діагностичною апаратурою. За словами начальника обласного управління ДАІ Михайла Рябченка, тривалість процедури скоротиться до 2,5 хвилини.

■ На шахті імені Калініна ВО «Артемвугілля» (Донецька область) унаслідок обвалу крівлі загинув гірник.

■ Львів

Захищаємося від... лицарів

Прокурор Львівської області Богдан Ринажевський констатував, що правоохоронці нерідко приховують злочини і відмовляють у порушенні кримінальних справ навіть тоді, коли є порушення конституційних прав громадян. Районні прокурори розслідують справи про 20-гривневі хабарі і не зачіпають злочинні угруповання. Ці факти обговорювали учасники розширеного засідання колегії обласної прокуратури.

Торік в області було винесено 981 дисциплінарне стягнення працівникам правоохоронних органів, декого незабаром буде звільнено з посад, *повідомляє наш власний кореспондент Оксана ТЕЛЕНЧІ.*

■ Фотофакт

Завдяки фонду «Допомога Україні», заснованому шведським громадянином Бо Гораном Густафсоном ***(на знімку)****, у Львові відкрито Центр піклування про дітей вулиці. Близько півсотні дітей тут зможуть зайнятися спортом, вивчати іноземні мови та навчатися грі на музичних інструментах.*

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (Укрінформ).

«Врятуй, Боже, книгу від держпідтримки!»

Виявляється, що банальні істини в нашому дивному світі — не найнадійніші

Парадоксально, але нинішні (аж на найвищому рівні) дискусії про свободу слова обертаються словесною абстракцією. Та в сфері Слова є й конкретні справи, гідні уваги й захоплення. Якщо послухати людей, котрі ці справи роблять, то ми не без подиву відзначимо, що все не зовсім так, як у тих дискусіях.

Нещодавно у фонді «Відродження», на обговоренні книжки К. Родика «Невивчені уроки Ситіна, або «Гоголізація» триває», було висловлено кілька думок, що не збігаються із звично-прямолінійними уявленнями про проблеми нашого книговидання. Власне, й книга Родика про те саме: наш потенціал у цій галузі набагато потужніший, аніж ми собі думаємо. Але той потенціал з успіхом використовуємо не ми, а сусіди, котрі вважають своїми авторами Гоголя й Куркова (звідси й термін «гоголізація»). Хто нам винен? Родик проаналізував ситуацію й зробив висновок: ще 1995 року ми перебували в абсолютно однакових умовах з росіянами, але за п'ять років у них з'явився нормальний книжковий ринок, а ми лишились на місці. Чому — про це в книжці.

«На жаль, — каже Родик, — три чверті активних видавців України взагалі не зрозуміли, що таке книга сьогодні й що таке книжковий ринок (а не система радянського ідеологічного поширення книги). Втім, «активні видавці» — умовна величина. Бо в Росії активне видавництво — це 500-600 найменувань на місяць, а наші найактивніші видають щороку бодай 20 книг, і як є таких видавців близько ста, то й добре. Отже, досвід близько, за Хутором Михайлівським, але цей досвід незатребуваний. І «три чверті, що не цікавляться цим досвідом, не виживуть. Торік у книговиданні Росії було 400 млн. доларів обороту. А у нас — близько 6 млн. гривень!»

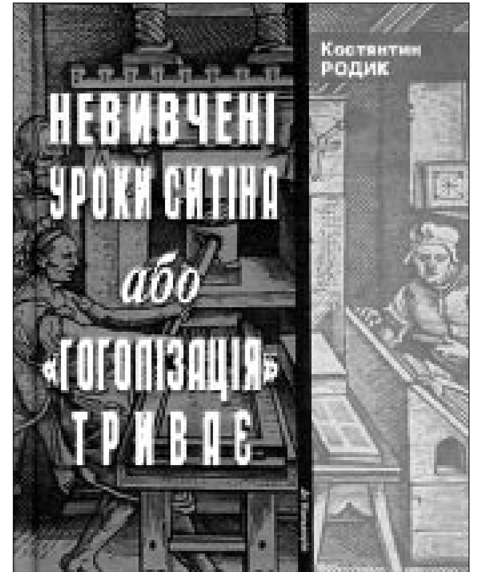
Леонід Фінберг (видавництво «Дух і літера»): «Чи й справді 95-го року стартові можливості видавців України й Росії були однакові? Там і поліграфічні потужності, і власний папір...»

К. Родик: «Поліграфічна база була однаковою. Понад третина замовлень в наших друкарнях були російські, а тепер навпаки, ми замовляємо у них. І ринок Росії не більший. Мало того, ринок збуту їхніх книг це Москва, Петербург, ще кілька великих міст — і вся Україна».

Петро Мацкевич (видавництво «Кальварія»): «Стартові умови для книгарства у нас були не просто такі самі, а на порядок кращі, ніж у Росії. Один приклад: «Історія української культури» митрополита Іларіона 94-го року в нас розкуплена, 200 тисяч примірників, за три місяці. В Росії про таке тоді й не мріяли. Та потім було зроблено все, щоб ми опинилися в гірших умовах. І те, до чого ми доїхали, сталося завдяки підтримці української книжки з боку держави! Умови й зараз непогані, і покупець наш не бідний, навіть українська поезія може бути незбитковою. Для цього просто треба робити певні кроки, але упаси нас, Господи, лише від одного — від програм державної підтримки українського книгарства!»

К. Родик: «Свого часу польські видавці саме під гаслом «Подалі від держави!» добилися прийняття закону про нульову ставку ПДВ і податку на прибуток, створили цивілізований книжковий ринок. Коли наш Президент запросив видавців порадитися, високі посадовці казали: треба подбати, щоб у приватні руки не пішли підручники чи мистецькі видання, бо кляті видавці бульварщину друкуватимуть, і буде занепад! А тим часом державне спеціалізоване видавництво «Музична Україна» торік випустило аж одну книжку! Для чого державі таке видавництво? Адже в усьому світі видання музичної літератури — прибуткова річ. І якщо будь-якому видавництву гарантувати держзамовлення на підручник чи мистецький альбом — вони це зроблять. Але ці замовлення в нас навдивовижу втаємничені. Держава підтримує не книговидання, а окремих «наближених» видавців. І ці кошти вдесятеро більші, ніж треба для видання книги — отже, 90 відсотків коштів ідуть не на книжки. У нас викривлене розуміння того, що таке державна підтримка. А це передусім визначення пріоритетів. Скажімо, уряд США дає гроші не видавцям, а бібліотекам, а ті самі вирішують, які книги купити».

Дмитро Стус (ведучий обговорення): «Ми протестуємо проти експансії російської книги, але самі не робимо нічого. Ми лаємо Бузину, а видання Шевченка тим часом зупинилося на третьому томі. А Родик серед цих балачок визначив систему координат: чого ми хочемо і як цього досягти. Кажуть, книгу має опікувати держава. Наша держава або заважає справі, або, в кращому разі, присвоює собі славу тих, хто щось робить. А Родик декларує самостійність і сам втілює свої декларації. Нові покоління наших видавців вчитимуться у Родика».

Досьє «ГУ»:

Костянтин Родик очолював газету «Друг читача», журнал «Книжник», співробітничав з московським журналом «Новое книжное обозрение», вів рубрику в «Телеманії».

Родик — людина-концерн: веде щотижневу бібліографічну передачу на радіо, ініціював акцію «Книга року» і, як інформаційне продовження цієї акції, заснував газету «Книжник-ревю». А в газеті, у свою чергу, відновив систему «Книга поштою». Цієї весни, після завершення акції «Книга року—2000», Родик має намір передати для бібліотек тисячу комплектів номінованих книжок (по 54 найменування в кожному комплекті).

Віталій ЖЕЖЕРА.

Кому довіряти музику

На здобуття Шевченківської премії

Висунення кандидатури Івана Карабиця на здобуття Шевченківської премії здається трохи запізнілим. Бо дивно, що діяльність відомого композитора, педагога, музично-громадського діяча ще й досі не пошанована цією премією. Карабиця, поряд із Сильвестровим, Станковичем, Скориком та іншими, вважають живим класиком. Кожен його твір —багатовимірний мікрокосм, що має глибокі філософські підтексти.

Монументальний «Концерт-триптих» для струнного оркестру, що на прем'єрі прозвучав як одкровення автора, занепокоєного долею людства, став одним з найбільших відкриттів в українській камерній музиці останнього десятиріччя. Відтоді твір має незмінний успіх. Тут приваблює емоційний авторський тон, переплетіння сучасних технік письма з композиційними засобами неокласицизму. Інтонаційна аура твору з оазами ліричної мелодики то споглядального, то патетичного чи приречено-скорботного характеру примушує бриніти найпотаємніші струни душі і породжує відчуття дотику до вічних істин.

«Концерт-триптих», безумовно, одна з найбільших творчих удач І. Карабиця. Тут ще й хоровий концерт «Сад божественних пісень» на вірші Сковороди, симфонія «П'ять пісень про Україну», опера-ораторія «Київські фрески», оркестровий концерт «Голосіння» та інші твори, етапні для нашої музичної культури.

Він з тих сильних особистостей, що знають, як жити, не пливуть за течією, а впевнено йдуть своїм шляхом.

— Іване Федоровичу, як ви дивитесь на кризу мистецтва?

— Не думаю, що це треба називати кризою. Час настільки шалений, незвичний у своїх формах, що може здатися, ніби справді настає якась катастрофа. Займаючись музично-громадською діяльністю, я маю змогу бачити, як зросло музичне виконавство. Кожний конкурс піаністів імені Горовиця приносить ціле сузір'я блискучих молодих виконавців, у тім числі й українських. Та й інші наші культурно-мистецькі акції свідчать про підйом, а не про кризу. Тому слово «криза» важко трактувати в фатальному сенсі. Скоріше, це злам уявлень, що складалися десятиріччями. Нові форми йдуть на зміну усталеним старим, вимагають ініціативності у житті і в художніх ідеях.

— Що вам дає робота в журі конкурсу імені Горовиця?

— Я щороку обробляю дві ниви. Це, від самого початку, фестиваль «Київ Музик Фест», який вже став стилем і способом мого життя, і конкурс Горовиця. Це дає відчуття потенціалу української музичної культури, адже учасники грають не лише класичну європейську музику, а й нашу, це обов'язкова умова. От приїжджає піаніст з Японії і грає «Баркаролу» Лисенка! Дивовижно і прекрасно бачити такий взаємообмін культур. Це примушує замислюватись, приносить різні творчі ідеї.

— В Національній музичній академії ви працюєте з молоддю, в конкурсі імені Горовиця спостерігаєте за молодими виконавцями, і на «Київ Музик Фест» також відбираєте твори молодих. Які вони, у порівнянні з роками вашої молодості?

— Це зовсім інші люди. Володіють синтезатором, майже всі композитори-першокурсники показують на іспитах ноти, набрані на комп'ютері. Але в рукописі є неповторність. Я дуже люблю листи, написані від руки. Друкований текст створює певний бар'єр між людиною і тим, що вона бачить. Іноді бачиш кривий почерк композитора, а музика прекрасна. І навпаки: чудово видрукувані ноти, а музики нема. У нового покоління інший світогляд, але серйозні музиканти намагаються не забути, що було до них. Це правило на всі часи. Всього не засвоїш, але якісь речі мусять відкладатися в пам'яті як знаки.

— Такі «знаки» були й у вас?

— Дуже сильний заряд я отримав від свого вчителя Бориса Миколайовича Лятошинського, і хоча я його ніколи не повторював, очевидно, сам дух його творів, інтонаційний комплекс був присутній. Опосередковано присутні й стильові знаки іншого мого вчителя — Мирослава Михайловича Скорика, у котрого закінчував консерваторію після смерті Бориса Миколайовича. Мені завжди були близькі Стравінський, Малер з його глибинними симфонічними шарами.

— Те, що чуєш у концертному залі, іноді зовсім несхоже на задум автора, бо між ідеєю та втіленням стоять диригент, виконавці...

— Я чув твори, де було мало спільного з написаним. На щастя, не часто. При цьому згадуєш чистий, незаплямований аркуш паперу. Народження музики річ особлива, але її майбутнє залежить від першого виконання, від того, як диригент і музиканти донесли до слухача твої ідеї. Мені щастило працювати з видатними диригентами, їм можна було довіряти музику.

— Що, крім вдалого виконання, дає успіх у публіки?

— В яких би техніках і стилях не працював композитор, головне не формальне наслідування моди або якоїсь тенденції, а щирість і віра в те, що ти робиш. Саме це й визначає, вдався твір чи ні.

— Чудовий виконавець ваших творів — ваш син Кирило. Це спорідненість душ чи щось інше?

— Кирило сам обрав професію диригента. Коли був молодший, придивлявся до моєї роботи, і я бачив, що він багато що розуміє. Я йому теж довіряю, хоча для нього в його 24 роки багато що відбувається вперше. Але все, за що він береться, робить серйозно, щиро і чесно. Раніше дуже шанували династії музикантів, то чому зараз не можуть бути батько і син музикантами?

Олена БЕРЕГОВА,
кандидат мистецтвознавства.

Ознаки і суть часу

Після двох відбіркових турів у список обговорюваних творів на здобуття Шевченківської премії з літератури за 2000 рік висунуто книгу поезій Павла Вольвача «Південний Схід». Це прикметна подія в українській поезії навіть у час відчуження нашого зубожілого народу від літератури, культури і духовності.

А саме ці процеси в їхній глибинній суті відтворює Павло Вольвач, дитя робітничого передмістя — на високому естетичному рівні, правдиво й схвильовано, з любов'ю і співчуттям до сучасників. Лірика, відомо, не вдається до заглиблення в соціум. Тим відрадніше знайти в ліриці Вольвача не лише власні настрої, а й мотиви страждання народу, поставленого безробіттям і злиднями на конвеєр вимирання.

Лірика Павла Вольвача трагічна, але мужня, сповнена віри у свій народ. З неї віє знобким вітром Холодного Яру, клекотом махновських тачанок, дзвоном козацьких шабель славного Запорожжя — це те, що ми забуваємо, а то й забули за нашими приниженнями й клопотами. Але це було і є — наша Слава, наша Вольниця, наша багатовікова боротьба за незалежну Україну!

Із сучасної, абсолютно конкретної, аж до побутовізму, лірики Вольвача вона зирить на нас — наша героїчна історія, сповнена поразок і перемог. Гірка й тривожна сучасність індустріального Подніпров'я своїми разючими картинами не затіняє, а ніби підкреслює її велич, протиставляючи мізерії реальної дійсності, де вже й життя —не життя, а виживання!

Такої поезії — замріяної, зажуреної й печальної, рельєфної і конкретної у відтворенні сучасності й давнини — у нас давно не було.

Хай же чесна, яскрава та непідкупна поезія Вольвача увінчається шевченковим ім'ям замолоду і за його побратимів-попередників, знищених системою (Симоненко, Стус), або й за тих, що наклали на себе руки не з власної волі (Григір Тютюнник, Віктор Близнець). Це була б... Індульгенція? Компенсація? Ні — спокута, хай і чужих гріхів, перед нашою нещасною літературою.

Олександр СИЗОНЕНКО.

ПАРЄ стала на захист Мельниченка

(Початок на 1-й стор.).

Адже ухвалені у Страсбурзі документи містять досить неприємні для окремих українських осіб і владних структур формулювання.

Зокрема, асамблея рекомендує Комітету міністрів РЄ організувати незалежну експертизу оригіналів записів майора Мельниченка та повторну експертизу на ДНК "таращанського" тіла, а також забезпечити оприлюднення результатів цих експертиз. Крім того, КМ пропоновано звернутися до урядів країн—членів РЄ з проханням гарантувати політичний притулок для Мельниченка, якщо він його потребуватиме.

Останнє, власне, можна розглядати як відверто висловлену недовіру до українського правосуддя, або ж і до нашого керівництва загалом. Звісно, офіційна реакція щодо цієї частини рекомендації негативна. «У разі, якщо незалежна експертиза плівок не встановить їх автентичність або не зможе дати точної відповіді, то цей пункт викличе складнощі у наших відносинах з тими країнами, які його реалізовуватимуть», — заявив постійний представник України в РЄ Олександр Чалий. Крім цього, його «здивувала» вимога-рекомендація щодо повторної експертизи «таращанського» тіла на ДНК. «Чи не означає це, що німецькі експерти, які провадять нині таку експертизу, вже мають певні результати?» —запитав він на прес-конференції.

Щодо цього, то член української делегації, секретар тимчасової слідчої комісії ВР Сергій Головатий запевнив, що він перебуває «в активному контакті» з німецькою установою, яка здійснює цю експертизу. «За попередніми планами я вже мав би привезти результати», — заявив Головатий і пообіцяв оприлюднити їх відразу після отримання. А пункт про повторну експертизу на ДНК Головатий мотивував суперечливими висновками української експертизи, яка однозначно так і не підтвердила, що це тіло Георгія Гонгадзе. Логічність вимог про політичний притулок для майора Мельниченка Головатий обгрунтовує допотопністю українського кримінального законодавства (модернізація котрого вже тривалий час є боргом України перед РЄ).

Слід зазначити, що українська делегація цього разу відпрацювала гарно. Майже не було спроб змінити ті головні положення рекомендації, які, можливо, матимуть практичне втілення: йдеться, зокрема, про експертизи і екстрадицію Миколи Мельниченка. Кілька українських депутатів, щоправда, виступили проти поправки доповідачів Моніторингового комітету, яка переформульовувала пункт рекомендацій щодо невидачі бунтівного майора і, зокрема, вводила словосполучення «політичний притулок». Проте успіху цей замір і близько не мав. А якби й мав, то залишилося б старе формулювання про невидачу Мельниченка. Дещо цілеспрямованішою була спроба провести формулювання (Роман Зварич і група парламентаріїв), яке передбачало б не оприлюднення результатів майбутньої експертизи, а передання їх ВР. Інакше «це буде просто подарунок Генеральному прокуророві», — переконував асамблею Роман Зварич, наполягаючи: якщо результати оприлюднять, то вони не зможуть бути доказом у суді. На що Анне Северинсен зазначила: Михайло Потебенько вже давно заявив, що, наприклад, результати експертиз аудіоплівок у будь-якому разі доказом не слугуватимуть. Цю поправку асамблея відхилила.

Утім, деякі із запропонованих Романом Зваричем, Василем Костицьким і Олегом Зарубінським змін асамблея взяла до уваги. Вони, на думку частини депутатів, пом'якшили текст резолюції ПАРЄ. Якщо не вдаватися до буквоїдства, то ухвалення цих поправок радше нагадує своєрідну моральну компенсацію за завдані декому в Україні політичні збитки.

Безперечно, головний результат дебатів — те, що РЄ зможе приступити до організації згаданих експертиз. Сергій Головатий запевнив, що проблем з наданням для цього оригіналів аудіоплівок не буде. А для тих, кому здасться, що Страсбург укотре втручається в наші внутрішні справи, пропонуємо таку думку. «Це ж ВР попросила РЄ допомогти. От вона й допомагає як може. Уміло чи не вміло — це вже інше питання. Ми намагалися покращити ситуацію — дещо пройшло. Тут нема ніякої трагедії, ніякої упередженості. Відбулося нормальне обговорення питання», — так вважає Борис Олійник. А він, як доводить досвід численних югославських слухань у ПАРЄ, в разі реальної небезпеки мовчати не стане.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Страсбург.

Землетрус

На півночі Індії та на півдні Пакистану стався великий землетрус, сила якого досягла 7,9 бала за шкалою Ріхтера. За попередніми даними, загинуло більш як 500 осіб. Найбільше постраждало індійське місто Ахмедабад у штаті Гуджарат, де рухнули відразу кілька будинків і багато людей було поховано під уламками.

Це нещастя поглибило проблеми штату, який і без того потерпав від посухи. Становище було таке серйозне, що місцева влада вирішила врятувати священних для Індії тварин — корів у досить незвичний спосіб. Згідно з розпорядженням кожний тамтешній чиновник з міністерства із захисту корів, а таке є лише в цьому штаті, має дати притулок у своїй офіційній резиденції бодай одній корові. Щоб наочним прикладом загітувати на аналогічний вчинок інших громадян.

Раніше лікарі... не мили рук

Чи знаєте ви, що колись медики не вважали за потрібне мити руки перед операцією? Фінська газета «Хювюдстадсбладет» стверджує, що саме так і було. Перший закликав колег дотримуватися гігієни угорський лікар Ігнаш Семмельвейс.

Ця знаменна історія сталася в середині XIX століття, коли молодий Ігнаш працював асистентом у великій дитячій лікарні у Відні. Він задумався над тим, що смертність жінок від пологової гарячки у відділенні, де працювали професійні лікарі, набагато вища, ніж серед тих, хто народжував дитину в домашніх умовах. Семмельвейс висловив припущення: вся річ у тім, що вдома люди краще дотримуються гігієни, дбаючи про своїх породіллей. А лікарі в тій лікарні, де працював Семмельвейс, ще й препарували трупи.

У себе у відділенні Ігнаш запровадив правило обов'язково мити руки й інструменти хлорованою водою. І вже за кілька місяців переконався у своїй цілковитій правоті: смертність серед пацієнток відчутно зменшилася. Раніше вона становила 11,4% від загальної кількості породіллей, а тепер скоротилася до 1,87%!

Та піонерові у справі миття рук далі велося непросто. Багато хто з колег Семмельвейса образилися, заявивши, що «вони такі само чисті, як усі інші справжні джентльмени», і влаштували йому обструкцію. Ігнаш назвав їхню упертість «справжнім убивством», чим ще більше розлютив своїх противників, які продовжували його цькувати. Все закінчилося тим, що 1863 року Семмельвейс потрапив до божевільні, де невдовзі помер у віці 47 років.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

Поспішав на зустріч з Акаєвим?

Найкоротший візит до Москви за всю історію білорусько-російського союзу здійснив минулого вівторка Олександр Лукашенко. Приїхав у середині робочого дня, а ввечері вже вилетив до Мінська. Офіційні джерела повідомили, що це аж ніяк не скандал: Лукашенко поспішав на зустріч зі своїм киргизьким колегою Аскаром Акаєвим. Але, з другого боку, в Мінську подейкують, що білоруський президент приїздив до Москви не лише орден від патріарха отримати. Навіть у Росії джерела, які побажали залишитися неназваними, підтвердили, що було заплановано переговори лідера Білорусі з представниками кремлівської адміністрації у зв'язку з майбутніми президентськими виборами в республіці. Виходячи з цієї інформації, можна зробити припущення: Лукашенка підвело те, що вже в аеропорту він укотре почав публічно гніватися з приводу арешту Павла Бородіна. Натомість російський лідер з цього ж самого приводу досі вважає за краще зберігати мовчанку. Можливо, Кремль у такий спосіб продемонстрував своє невдоволення поспішними виступами Лукашенка на захист Бородіна, котрого, судячи з театральної паузи Путіна, Росія може й здати.

Ганна ПЕТРОВСЬКА.

Мінськ.

Найбільші оптимісти — мешканці Косово

Експерти «Gallup International» опитали 80 тисяч осіб у 70 країнах і дійшли висновку, що градус оптимізму на душу населення у світі міцнішає. І що найбільше втішає: серед європейців третє місце за цим важливим показником посідають брати по колишньому СРСР — жителі Естонії. 58 відсотків з них дивляться на життя позитивно. Загалом кількість оптимістів, порівняно з 1999 роком, збільшилася на 8 відсотків. Аналітики пишуть, що причина цього — прискорення темпів економічного розвитку і піднесення особистого добробуту.

А перше місце з оптимізму посідають мешканці Косово (90% оптимістів) і мешканці Сербії (65% вважають, що новий рік принесе успіх). Серед країн Європейського союзу найвеселіше в майбутнє дивляться шведи й французи. Голландці та австрійці налаштовані найпохмуріше. Нам би їхні проблеми!

Цікаво, що серед жителів країн Східної Європи майже немає «середняків»: вони полярно поділяються на оптимістів та песимістів. А ось у світовому масштабі репутацію позитивістів підтверджують громадяни США: половина американців переконана, що новий рік буде значно кращий за минулий. Одне слово, keep smiling!

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Люди й події

Лілль

Бійку не замовляли?

У французькому місті Лілль пожежники побилися з поліцейськими. Близько 500 «приборкувачів вогню» зібралися на демонстрацію, вимагаючи... поліпшення умов праці. А коли перед ними виріс поліцейський кордон, демонстранти скористалися знаряддями праці і облили кривдників піною.

Москва

ЛДПР лінчувала гномів

Російські ліберал-демократи на чолі з невгамовним Володимиром Жириновським біля швейцарського посольства провели акцію протесту проти арешту Павла Бородіна. Їхній лідер назвав дії швейцарської прокуратури і американської влади «економічним шпіонажем і бандитизмом». І закликав до бойкоту в Росії швейцарських товарів, аж до сиру й шоколаду. Під кінець акції учасники повісили ляльκових «швейцарських гномів».

Мехіко

З відкритою душею, з помитими кактусами

У Мексиці, якій виявлена честь бути першою країною, що її відвідає з офіційним візитом новий президент США Джордж Буш, вже почалася підготовка до прийому гостя. Візит заплановано на 16 лютого, проте в резиденції президента Мексики вже миють кактуси. Траву, правда, не фарбують і нові дерева не саджають.

Таллінн

Економія неквапливості

Відповідно до нового естонського закону, забороняється курити у громадських місцях і держустановах, до яких відноситься й резиденція глави республіки. А президент Естонії Леннарт Мері —завзятий курець. Щоб уникнути непорозумінь, у країні діє негласне правило: знімати й публікувати фотографії президента з сигаретою «не рекомендується». В резиденції глави республіки на стінах висять таблички, які рекомендують куріння в спеціально відведених приміщеннях. Парадокс у тому, що таких місць у палаці немає. Пов'язано це, мабуть, з тим, що до закінчення повноважень президента залишилося півроку і канцелярія не поспішає виділяти гроші на облаштування кімнат для паління. Раптом новий президент виявиться некурящим.

Кіто

Через капітана гинуть пелікани

«Причиною всього стала моя самовпевненість», — заявив 56-річний Таркіно Аревало, капітан танкера «Джессіка», який зазнав аварії біля берегів Галапагоських островів. Збирання пального, що виливається з танкера, триває й досі. Тим часом на Галапагосах почали гинути рідкісні пелікани.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото АП.

В Індії унаслідок землетрусу загинуло більш як 500 осіб

«Агрохолоду» друге б дихання

Вітчизняний стиль

Вам доводилось коли-небудь бачити, як важко пробиватись рослині крізь тріщину в асфальті? Щось подібне нагадує становлення підприємства «Агрохолод», що в Костополі на Рівненщині.

— Упродовж трьох років створювали матеріальну базу та облаштовували під цехи пристосовані приміщення, —розповідає директор «Агрохолоду» Микола Канкров.

До слова, підприємство це не з тих, хто робить гроші за схемою купив-перепродав, а займається дуже важливою і корисною справою — виготовляє охолоджувачі молока і води місткістю від 400 до 2,5 тисячі літрів; охолоджувачі в бідонах (від 4 до 16); універсальні холодильні камери місткістю від 6 до 18 кубометрів, які можуть забезпечувати температуру від плюс 10 до мінус 18 градусів; холодильні агрегати до морозильних камер усіх типів охолоджувачів різної місткості. Причому, все це на 99 відсотків із вітчизняних деталей та комплектувальних, що робить згадане обладнання у чотири-п'ять разів дешевшим від імпортного, а за надійністю не поступається йому («Агрохолод» дає гарантію на рік). Виготовляють тут обладнання за кресленнями замовника і в досить короткі терміни — за тиждень. А ще — ремонтують таке обладнання.

«Агрохолод» — чи не єдине підприємство в Україні подібного профілю — має ряд схвальних відгуків від замовників, зокрема Рівненської обласної лікарні, оздоровниць області «Червона калина», «Сосновий бір», «Пролісок», від «Запоріжсталі», Запорізького хлібокомбінату № 3, одного з найпотужніших в Україні Чернігівського заводу «Менський сир», Любарського молокозаводу (Житомирщина) та ін. Основні замовники —у Дніпропетровській, Черкаській, Хмельницькій, Тернопільській, Чернігівській, Житомирській та Рівненській областях. Але тут будуть раді і новим клієнтам, для яких й повідомляємо контактні **телефони (03657) 2-25-90 (факс), 2-38-24, 2-16-33.**

Послуги й обладнання «Агрохолоду» вкрай потрібні. Тож керівник бачить перспективу підприємства. Але для цього треба розвивати, модернізувати виробництво, щоб реалізувати кілька передових технологій, які ніде ще в Україні не застосовувались. А для цього шукають інвестора, бо своїх коштів поки що бракує: «Агрохолод» досі працював із сільськогосподарським замовником, який розраховувався бартером; прибутки ж «з'їдають» непомірні податки.

— Звернення до іноземних інвесторів результатів не дало, — каже Микола Канкров. — Бо хіба вони хочуть створити собі конкурентів? Тому сподіваємось, що, прочитавши цю публікацію, відгукнеться вітчизняний інвестор, готовий вкласти кошти у прибуткову і перспективну справу.

— Виробництво це, безумовно, потрібне, каже голова Костопільської райдержадміністрації Михайло Кривко. —Спробуємо разом з керівниками «Агрохолоду» пошукати інвестора.

Може, «Агрохолоду» допоміг би фонд підтримки вітчизняного товаровиробника, створений свого часу з ініціативи Рівненської обласної ради та облдержадміністрації? Адже відомо багато прикладів, коли він давав друге дихання перспективним підприємствам.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Оголошення

29 січня — День працівників пожежної охорони

Від комфорту — до безпеки пасажира

Великі міста важко уявити без метрополітену. Це вам скажуть у Києві, Харкові, Дніпропетровську. Метрополітени — це складний комплекс інженерних комунікацій: станцій, вестибюлів, тунелів, ескалаторів, депо, електропідстанцій, вентиляційних систем. Інакше кажучи, об'єктів, що забезпечують швидкість і безпеку руху потягів і масові перевезення пасажирів.

Бурхливий розвиток столиці природно супроводжується будівництвом і розширенням діючих ліній метрополітену, які налічують нині 40 станцій. Довжина ліній — 48,912 кілометра підземних виробок, насичених електроустаткуванням і кабельними мережами. Ці комунікації, а також рухомий склад містять сили-силенну пожежонебезпечних матеріалів. Масове перебування тут пасажирів протягом майже всієї доби створює неабияку небезпеку для людей і матеріальних цінностей. Питанню забезпечення пожежної безпеки метрополітену приділяють постійну увагу. Аспекти протипожежного захисту метрополітенів не раз розглядали на постійній урядовій комісії з питань техногенно-екологічної безпеки і надзвичайних ситуацій, на колегіях Держнагляду за охороною праці.

Непокоїть не так зростання кількості пожеж, як трагізм їх наслідків. Велика кількість людей в обмеженому просторі метрополітенівських споруд і пов'язані з цим труднощі проведення рятувальних операцій можуть призвести до катастрофічних наслідків.

Упродовж останніх років метрополітени горіли у багатьох містах світу. Згадайте Баку, де 1995 року загинуло 286 чоловік. У Києві такого не було і, сподіватимемося, не трапиться. Але не треба забувати про пильність!

Сучасний парк електрорухомого складу метрополітену України представлений вагонами довжиною 18,8 метра, шириною 2,7 метра. Найбільша місткість вагона — 270 чоловік, але у час «пік» їде до 320 чоловік. У разі пожежі стрімко збільшується температура і посилюється задимлення, а це може призвести до масової загибелі людей і руйнування підземних споруд. Загальна вага горючих матеріалів вагона серії 81-714 — майже дві тонни, при цьому не враховується додаткове горюче навантаження, що спричиняють матеріали, які провозять пасажири.

Найскладніші обставини виникають під час пожеж у рухомому складі, що перебуває в тунелі, який нагрівається до 1000 градусів за Цельсієм, а горіння розповсюджується зі швидкістю 2 метри на хвилину.

Під час загоряння у вагоні, що рухається в тунелі, на розвиток пожежі впливає здебільшого вентиляція вагонів, яка залежить від швидкості руху потяга. Оскільки час руху потяга між станціями —1—2 хвилини, то в усіх випадках слід виводити потяг на найближчу станцію. Це дає змогу за сприятливіших умов евакуювати пасажирів.

У 80-х роках Ленінградська філія Всесоюзного НДІ протипожежного захисту МВС СРСР проводила багато досліджень з розв'язання проблем подавання вогнегасної речовини для гасіння пожежі на рухомому складі метрополітену. Так було розроблено спосіб пінного гасіння за допомогою пересувного пристрою. Це коли піною заповнюється весь об'єм тунелю на ділянці палаючого потяга. Використовували генератор для дистанційного подавання піни у тунелі метрополітену. Тепер у метрополітені змонтовано дослідний піногенераторний пристрій модульної конструкції. Але роботи з підвищення протипожежної безпеки триватимуть і надалі, бо це одна з найболючіших проблем метрополітенів великих міст.

Іван ДОБИЧІН, молодший науковий співробітник УкрНДІПБ МВС України, капітан внутрішньої служби.

Маю хижу на горбочку

Ой добре, ся, добре маю,
Бо на горі хату маю.
Хижу маю на горбочку,
Серед села — фраїрочку.

(Закарпатська коломийка)

Та коломийка — це лірика. Життя у горах набагато прозаїчніше. Особливо, коли йдеться про таку грізну силу, як вогонь. Наш кореспондент розмовляє з начальником відділу державної пожежної охорони УМВС України в Закарпатській області полковником Василем СКУНЗЕЮ.

— Донедавна в колгоспах і радгоспах діяли боєздатні пожежні формування, які утримувалися на кошти цих господарств. Що б не загорілося — скирта соломи, ферма чи житловий будинок, — першими рятували пожежники. А як тепер?

— Нині в багатьох випадках, навіть коли загориться сільрада, пожежу гаситимуть люди відрами з водою, бо розпалися колгоспи й радгоспи, розпалися і пожежні команди. Тим часом більшість закарпатців на сьогодні мешкають у селах — 600 тисяч осіб. На сільську місцевість припадає три чверті пожеж від загальної їх кількості. Тож поки професійні пожежники доберуться з якогось райцентру до села, гасити вже буде нічого.

— Невже реформування сільськогосподарських підприємств так негативно позначилося на протипожежній справі?

— На жаль, здебільшого так. Нині сільські пожежно-сторожові команди із справною технікою залишилися лише у 43 господарствах. А їх з різною формою власності нараховується майже 280. Проте нечасто хто з керівників нових сільгоспутворень хоче опікуватися пожежним захистом свого села.

Адже кошти сільським пожежникам потрібні не лише на зарплату, хай навіть символічну, а й на утримання в повній готовності техніки та на пально-мастильні матеріали.

— Який же вихід із становища?

— Обласна державна адміністрація ухвалила розпорядження про передачу техніки та пожежних депо від сільгосппідприємств на баланс сільських та селищних рад. І досить вчасно це зробила, бо було ще що передавати. У тих районах, де місцева влада одразу взялася за справу, пожежно-сторожову охорону реформовано. Найсумлінніше до цього підійшли у Виноградівському районі. Нині тут діє 12 сільських пожежних команд. Вони не лише готові гасити пожежі, а й відродили профілактичну роботу серед населення, яку було геть занедбано. На черзі — передбачити в бюджетах селищних та сільських рад кошти на організацію та утримання пожежної охорони. Шкода, що не скрізь це робиться і не всі це розуміють. Економія обертається більшими збитками. І не лише матеріальними. Торік вогонь забрав життя більш як 40 осіб, серед них — п'ятеро дітей.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

А якби ще й збитки компенсували...

Реалії

Заступник міністра транспорту Володимир Севрюков, уникаючи розмови про здобутки галузі, умисне заводив мене в проблемні хащі: часу, мовляв, обмаль, а позитив за бажання знайдете, бо лежить на поверхні. Зате негаразди транспортників не всім відомі, тому й думка про їхнє життя-буття формується упереджена.

— Скажімо, про роботу авіатранспорту, морфлоту, річковиків і автоперевізників судять загалом, —зазначає Володимир Васильович. — А слід оцінювати її з урахуванням маленького нюансу: не всі лайнери, судна й автомобільні засоби належать до Міністерства транспорту.

Мій співрозмовник, відчувалося, давно не мириться з порушеннями правил і беззаконням, що правлять бал у приватному транспортному секторі. Білі плями в правовому полі породжують безліч проблем. Одна з них — безліцензійна, а отже безвідповідальна і безконтрольна, діяльність приватних власників транспортних засобів.

Втім, про це Володимир Севрюков обіцяв поговорити докладніше найближчим часом. Натомість він назвав фактори, що гальмують розвиток державних підприємств галузі. Перший — відсутність бюджетних коштів на фінансування, зокрема, Укрзалізниці; мізерні покриття збитків від перевезень пасажирів-пільговиків (Укрзалізниці, наприклад, торік замість 1,8 млрд. грн. бюджет відшкодував 5,2 млн., а підприємствам автотранспорту повернуто 78,2 млн. грн. при заборгованості в 400 млн.). Жодної допомоги не надає держава на оновлення рухомого складу залізничного та автотранспорту.

І як їхні керівники й підлеглі чекали, що називається, погоди біля моря, ми б не вирâпалися з кризової ситуації, що склалася в транспортній галузі країни після розвалу Союзу. Про здобутки найліпше свідчать цифри. Торік, наприклад, підприємствами Мінтрансу перевезено понад 301 млн. тонн вантажів, що на 13 млн. тонн більше, ніж позаторік, вантажооборот зріс на 11%. Морські порти перевробили близько 84 млн. тонн вантажів.

Уперше за останні роки досягнуто приросту обсягів пасажирських перевезень Укрзалізницею (перевезено понад 502 млн. чоловік, що на 12 млн. більше, ніж 1999 року).

Олексій ЛЮБАРІН.

Вітчизняний стиль

Обібрали громаду. А винних немає

На перший погляд може видатися, що виконавчий комітет Петровської міської ради має надмірні амбіції. Хіба жарт: за допомогою вищих судових інстанцій притягти до відповідальності Кабінет Міністрів України, звинувативши його в порушенні законів і Конституції країни. Суддя Вищого арбітражного суду, приміром, визнав, що такого випадку, коли місцевий орган влади, до того ж невеликого провінційного містечка, судився б із Кабміном, у його багаторічній практиці ще не було. Але річ не в амбіціях, а в дуже складній фінансовій ситуації, в якій опинився сьогодні орган самоврядування міста Петровське з ласки уряду. Боротися за себе, як то кажуть, злидні примусили.

Історія ця розпочалася у березні 1998 року. Як розповідає голова Петровської міської ради Віктор Єрмоленко, держбюджет верстали вже з урахуванням закону про звільнення від земельного податку підприємств військово-промислового комплексу, який вже був опублікований. А на території Петровської ради розташовано великий воєнний завод імені Петровського, що є головним бюджетоутворюючим підприємством міста. Та перелік підприємств, які звільнено від сплати земельного податку, опублікували тільки наприкінці 1998 року, а точніше в грудні. І тільки тоді офіційно стало відомо, що до числа «щасливчиків» потрапило й казенне хімічне об'єднання імені Петровського. Під час утвердження місцевого бюджету Краснолуцька податкова інспекція і міський фінвідділ (Петровське входить до структури Краснолуцької міської ради) верстали місцевий бюджет з урахуванням земельного податку цього підприємства. В процесі виконання бюджету 1998 року завод, знаючи заздалегідь, що відповідно до закону буде включений до переліку підприємств, які підлягають звільненню, земельний податок до місцевого бюджету не перераховував.

Це сильно вдарило по місцевому бюджету, скоротивши надходження майже на 60 відсотків. Одне слово, міська казна втратила майже 400 тисяч гривень. Така дірка в бюджеті, безумовно, одразу загострила соціальну ситуацію в місті: виплачувати зарплату працівникам бюджетної сфери стало нічим. Комунальна галузь також помножила й без того численні проблеми. У місті розпочалися страйки, а звернення до Кабінету Міністрів, Міністерства економіки, Луганської обласної держадміністрації позитивного результату не мали.

Звернувшися до Вищого арбітражного суду, виконавчий комітет Петровської міської ради висунув вимоги про те, що згідно зі статтею 34 Закону України «Про бюджетну систему України» відшкодування збитків місцевого бюджету внаслідок прийняття рішень вищими органами влади здійснюється органом, який ухвалив це рішення, за рахунок прибутку свого бюджету. Однак це питання протягом 1999—2000 років не було розв'язано ані фінансовими органами Луганської області, ані Міністерством фінансів України, ані Мінпромполітики, ані Міністерством економіки України. Усі ці вищі інстанції посилаються одна на одну, а в результаті вказують на головного винуватця плутанини — Верховну Раду. Мовляв, приймає такі закони. «Та хіба може законодавчий орган бути відповідачем за те, що виконавчі органи не виконують ухвалені ним закони?» — запитує Віктор Єрмоленко. Що ж виходить: обібрали громаду і ніхто за це не несе відповідальності?

Алла АНТИПОВА.

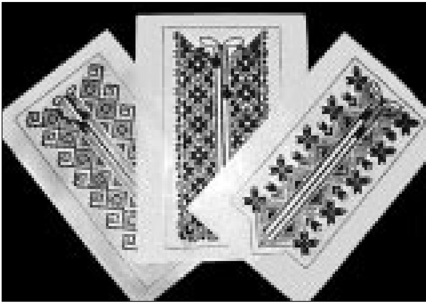
P. S. Представлений на розгляд Кабінетом Міністрів і прийнятий 21 вересня 2000 року Закон України «Про державну підтримку підприємств, науково-дослідних інститутів, які розробляють та виробляють боєприпаси, їх елементи і вироби спецхімії» передбачає цілковите звільнення казенного хімічного об'єднання імені Петровського від сплати земельного податку. І знову (вкотре) не передбачено порядок відшкодування збитків місцевого бюджету територіальної громади міста Петровське. То що з цього випливає — новий розгляд у Вищому арбітражному суді?

Малюнок Володимира КАЗАНЕВСЬКОГО.

Барви опішнянської вишивки

Історія з конверта

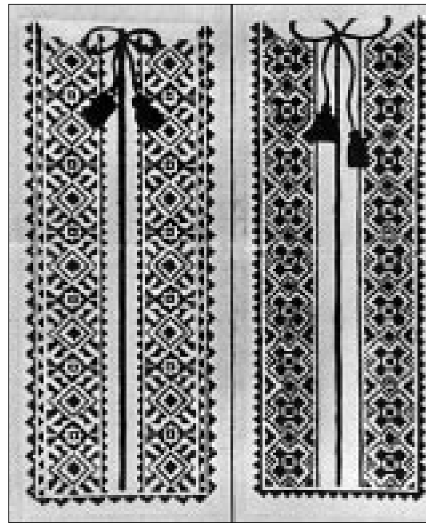

Коли Григорій Гринь після восьмирічки навчався на курсах водіїв, то й гадки не мав, що все своє свідоме життя присвятить художній вишивці. Хоча й мав величезний потяг до малювання, сподівався одержати спеціальність художника.

Та доля розпорядилася по своєму. І вступив Григорій до Решетилівського художньо-промислового училища на відділення килимарства. А після закінчення навчання приїхав на роботу в художньо-промислову артіль в Опішне. Тут із здивуванням зустріли хлопця, адже завжди вважалося, що вишивання — це справа суто жіночих рук. Та Григорій не розчарував майстринь художньої вишивки — невдовзі зарекомендував себе як талановитий майстер. Він малював ескізи нових килимів, працював над традиційними композиціями вишивок і вже через рік одержав нове призначення — головний художник фабрики.

З роками набув досвіду. Прагнув робити щось нове, цікаве, привабливе. Створив чимало малюнків, ескізів, моделей, композицій. За успіхи в розвитку декоративно-ужиткового мистецтва Григорія Петровича нагороджено пам'ятними медалями та грамотами. Нині він на заслуженому відпочинку, але продовжує створювати нові зразки манишок сорочок.

Восени минулого року в Мистецькій галереї центру розвитку духовної культури державного музею-заповідника в Опішні відбулася персональна виставка робіт Григорія Гриня. Було представлено понад двісті унікальних творчих розробок майстра народної вишивки: ескізи манишок чоловічих та дитячих сорочок, кілкових рушників, виробничі розробки орнаментів.

Багатий талантами український народ, невичерпна скарбниця його духовного життя. Чудові твори народного мистецтва сповнені зворушливої краси і поезії, виконані золотими руками талановитих митців, до славетної когорти яких належить і Григорій Гринь.

Світлана ПОШИВАЙЛО.

Опішне
Полтавської області.

Народний календар

Січню — морози, а лютому — хурделиці

28 січня — Отдання, Видення. Вважають, що цього дня чаклунки дають дання. Побутує безліч повір'їв про те, що окремі люди можуть будь-кого приворожити чи наслати хворобу.

31 січня — Опанаса. Переважно цей день холодний, а тому казали: на Опанаса-ломиноса бережи носа.

1 лютого — Макара. Якщо погода ясна, то і весна буде красна.

Прикмети січня

Вечірній зіркопад — на нічний мороз.

Якщо січень сухий, морозяний, то буде сухе спекотне літо.

Увечері в ясну погоду дроти виграють, наче струни —на негоду.

Якщо вдень свійська птиця відсиджується в курнику —неодмінно поміцнішає мороз.

Пес на снігу згортається калачиком — на мороз, а витягується, розкидає лапи на снігу — на відлигу.

Конкурс

«Ой не ріж косу...»

«Ваша газета дуже цікава, і мені подобається, що в ній є місце не лише законам, а й жіночій красі, — пише Ліля Кравчук з Донецька. — Довжина мого волосся — 89 сантиметрів, мене часто зупиняють на вулиці, бажаючи пересвідчитися, що воно моє».

Це цікаво

Сплела милому кольчугу...

Плетіння — класичне домашнє виробництво, ймовірно, з'явилося в ісламському Єгипті. В основі цього ремесла лежить давня технологія зав'язування петель: у голку з вушком вставляли коротку нитку пряжі й з'єднували її у вигляді петельок. Найдавнішою, яка дійшла до нас, тканиною, отриманою з допомогою зав'язування петель, є шматок шкарпетки із римського міста Дура-Європос (сучасний Ірак), зруйнованого персами 256 року. Це мистецтво, мабуть, процвітало в Єгипті і в епоху владарювання Рима. Нині численні зразки римсько-єгипетського зав'язування петель IV ст. і пізніші можна побачити в музеях усього світу. Це найчастіше шкарпетки, інколи яскравого кольору, ретельно сплетені невеликими петлями, які дуже нагадують сучасне плетіння. Найдавніші зразки справжнього в'язання належать до XII ст. і походять з Єгипту. Отже, цілком очевидно, що до плетіння єгиптяни прийшли, спираючись на технологію зав'язування петель.

Марта БОЛІЛА.

Хмельницький.

А я роблю так

Гарна, ошатна і модна завжди

Сукня з оксамиту — гарна і ошатна, а головне, завжди модна. Щоправда, потребує особливого догляду, але її можна почистити і в домашніх умовах. Змочіть у скипидарі ганчірку і витирайте плями, причому рухи ганчірки — за ворсом тканини. Після чищення сукню треба висушити, інакше на ній з'являться плями. Під час тривалого носіння в деяких місцях злежується ворс, зволожте тут чистим спиртом і натягніть сукню над посудиною з водою, що кипить, щоб пар пройшов через оксамит. У такому положенні залиште її хвилин на п'ять. Потім вичистіть щіткою, на яку капніть кілька крапель гасу. Після цього сукню спершу почистіть проти ворсу, потім — за ворсом. Тепер повісьте її на плічка і залиште провітрюватися, доки не зникне запах.

Оксана КОЛОМІЄЦЬ.

Житомир.

Будьте здорові!

Безсоння...

На Кавказі дуже поширений такий спосіб лікування від безсоння: ті, хто потерпає від цієї недуги, накладає на лоба суміш із пшеничного і житнього хліба, дрібно накришених свіжих або солоних огірків, кисляку і глини. Якщо безсоння спричинене приливом крові до голови, дуже корисно прикладати гірчичники або тертий на тертушці хрін до литок. Одночасно з накладанням гірчичників або хріну рекомендують пити розсіл солоних огірків з медом, який добре заспокоює: одна столова ложка меду на склянку розсолу.

Галина РОДНІНА.

Тернопіль.

Усміхніться!

Орденські стрічки

— У вас сьогодні якийсь незвичний вигляд, — каже один генерал до другого. — Ага, тепер розумію. Уперше, відколи вас знаю, бачу вас без орденських стрічок.

Другий генерал зиркнув собі на груди і скрикнув:
— Ой! Я забув їх познімати з піжами!

Василь СТРИМКО.

Львів.

Астрологічний прогноз
на 29 січня — 4 лютого

Наполегливі спроби просунутися до наміченої мети призведуть до небажаних результатів, особливо якщо ви будете вельми нерозсудливі.

ОВЕН. Ваш вплив зросте, якщо зумієте проявити великодушність і задатки лідера. Незважаючи на бюрократичну тяганину, ваша наполегливість в отриманні кредиту або спадщини нарешті може дати результат.

ТЕЛЕЦЬ. Ви можете здобути визнання і почесті завдяки колишнім заслугам. Вам можуть зробити пропозицію про взаємну співпрацю. Якщо дасте згоду, то треба буде подолати властиву вам у цей період фізичну лінь і самовдоволення і активно взятися за справу.

БЛИЗНЯТА. Ви можете поїхати у подорож або зайнятися освітою. Зверніть особливу увагу на своє здоров'я, можливо, вам треба відпочити, а не перевантажувати себе ще більшими обов'язками.

РАК. Грошам і становищу, що склалося завдяки сімейним зв'язкам, буде приділено особливу увагу. Ви зможете розв'язати питання із спадщиною, кредитами і отриманням позик. Цього тижня ви зможете зрозуміти, в чому полягає проблема у ваших стосунках з дітьми або коханим.

ЛЕВ. Для вас важливими будуть у цей період питання громадського життя і партнерства. У центрі вашої уваги опиняться справи чоловіка, ви захочете втрутитися в справи партнерів з бізнесу або виявите цікавість до їх проблем. Може зрости ваша популярність, займете певне становище.

ДІВА. Ви будете схильні до хибних суджень, до самообману щодо своїх розумових здібностей, погано засвоюватимете новий матеріал. Обмежаться поїздки і контакти. Можливий істотний прогрес у бізнесі та професійній сфері, займете більш високу посаду, більш незалежне становище.

ТЕРЕЗИ. Істотними для вас стануть особисті проблеми дітей, і ви будете схильні активно в них втручатися. Підвищиться творча енергія, заповзятливість, наполегливість у досягненні мети. Протягом цього тижня зможете остаточно розв'язати раніше виниклі проблеми в рахунках, банківських операціях.

СКОРПІОН. Ви можете зробити вдалі покупки для дому, зайнятися його благоустроєм, поліпшити фінансове становище сім'ї, вдало вирішити майнові справи. Сумлінне виконання своїх обов'язків допоможе розширити спільну діяльність, отримати кредит.

СТРІЛЕЦЬ. Цього тижня значно зростає роль спілкування, може змінитися приятельське оточення. Сприятливий час для укладання угод, підписання важливих паперів, отримання документів. Активізується ваша інтелектуальна діяльність, здібність до сприйняття нового матеріалу.

КОЗЕРІГ. Проблеми заробітку і витрат стають у цей період дуже актуальними. Період сприятливий для нагромаджень, отримання надійної матеріальної бази, грунту під ногами. До того ж розміри заробітку цілком залежать від вашої активності, ініціативності, наполегливості, творчого підходу.

ВОДОЛІЙ. У вас активізується життєва і творча енергія, прагнення до самостійності. Це сприяє особистій активності, підвищенню оцінки з боку оточуючих. Тиждень сприятливий для початку рекламної кампанії, творчості, зміцнення контактів з дітьми і коханим.

РИБИ. Цей тиждень схиляє до самотності, приховання своїх намірів та інтересів, до будь-якої таємної діяльності. Період важливий для духовного зростання, усвідомлення глибин світових процесів, таємничих явищ. Період несприятливий для громадського життя, ділової активності, кар'єри.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 120041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311016.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Засновник і видавець — Верховна Рада України

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції:
03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23;
телефакс — 224-72-54;
відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44;
телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos